

Tilhører Det Danske Filmmuseum

8725

Filmen er fabrikeret af Fotorama, Aarhus.

Den lille Hornblæser

Krigsskuespil i 18 Afdelinger.

Titelrollen spilles af Skuespillerinde, Fru Christel Holck.

8725

Den lille Hornblæser.

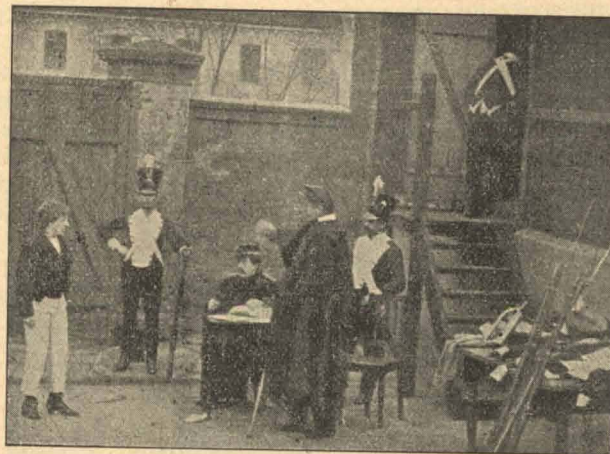
Scene fra

Krigen mellem Danmark og Tyskland 1848-49-50,
udsat for Kinematografi.

Titelrollen spillet af Skuespillerinde, Fru Christel Holch.

Krigen proklameres.

Budskabet om Krigens Udbrud naar ud i det fattige Nyboder, og Christian, der netop spiller Klink med nogle Jævnaldrende, løber begejstret op til Kontoret, hvor Soldaterne faar Munderingen ud-

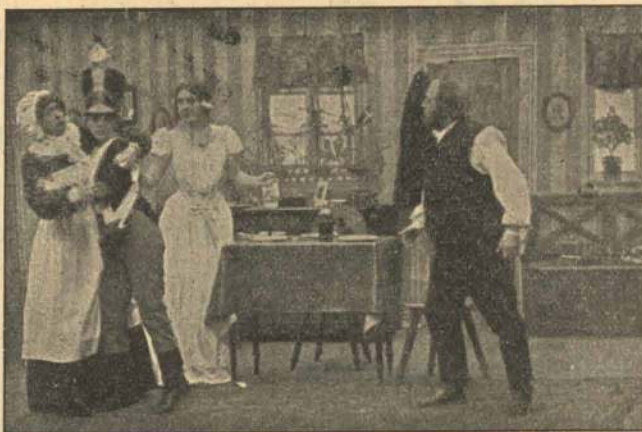
„Den lille Hornblæser“ vil være Soldat.

leveret — han vil med i Krig. „Jeg kan blive Hornblæser“, siger han til den Vagthavende, „jeg har lært det“. — Officererne lær ad ham, men han griber et Horn, der ligger paa Bordet og blæser for dem. De overgiver sig straks, — han faar Tøjet og iler hjem.

Alle vil med i Kampen for Fædrelandet.

Den gamle, brave Baadsmænd Kruse har faaet en af Proklamationerne, og han bliver bekymret modtaget af sin Hustru og Datter. Lidt efter kommer Christian stormende ind i Uniform. — „Hvad skal de Narrestreger til?“ — „Jeg vil med i Krigen, for Kongen siger

selv, at han har Brug for alle Mænd“. — Baadsmanden maa give sig for den kække Dreng, og Christian springer sin Moder om Halsen. Baadsmandens afdøde Broder har to Sønner, Orla og Frants,

„Hvad skal de Narrestreger til?“

og Orla, der er Løjtnant, træder nu ind for at tage Afsked med sin Kusine, med hvem han er hemmelig forlovet. Christian melder sig som Hornblæser ved hans Deling. De staar i ivrig Samtale, da Orlas Broder, Frants, som ogsaa er indtaget i Marie, træder ind. „Jeg vil ogsaa med i Krigen“. Orla trykker glad hans Haand og løber ud for at meddele Mariens Forældre dette. — Imedens forsøger Frants, der har fortalt, at han nok skal med i Krigen, ikke som Soldat, men som Korrespondent, at bemægtige sig et Kys fra Marie.

Den gamle Baadsmand byder ham at forlade Huset.

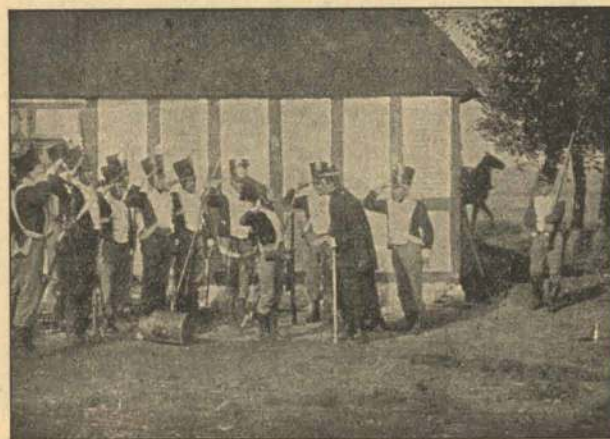
— Ved den opstaaede Larm kommer Familien ind, og den gamle Baadsmand byder ham at forlade Huset og ikke vise sig der, før

han bedækket med Hæder vender tilbage fra Krigen. Orla beder den gamle Kruse, om Marie maa blive hans Brud, naar han vender tilbage, og den Gamle giver ham et begejstret Haandtryk. Den lille Hornblæser kommer tilbage og meddeler, at man skal af Sted, og Kruse tager Afsked med sin sørgende Hustru. Marie vinker til de Bortdragende — hun faar pludselig en Idé. Hun vil ogsaa med — hun vil ikke gaa hjemme, medens alle hendes Kære maa kæmpe og lide. — Der maa være Brug for hende som Sygeplejerske, og hun tager af Sted.

Den kække, lille Familie faar dog ikke Lov til at blive sammen. Efter Afskibningen af Tropperne i Slesvig tager den gamle Baadsmand Afsked med sine Børn, og han bliver paa sit Element, Søen, medens Hornblæseren og Orla dog bliver sammen. Christian faar i Jens Daglykke en god, gemytlig Kammerat, der bl. a. lærer ham at bruge en Revolver.

I den danske Lejr.

Løjtnant Orla har faaet opsnuset, at en Deling Tyskere agter at storme den stærkt udsatte Skanse nær Egaa. Han spørger sine Soldater, hvem der vil besørge en Depeche. Alle springer op,

„Hvem vil besørge en Depeche?“

men forrest i Rækken er Hornblæseren: „Maa jeg?“ Løjtnanten siger nej; han vil ikke udsætte sin Kærestes Broder for at blive skudt. „Det er et farligt Hverv — Turen gaar gennem Fjendens Forposter —“, men Christian lader sig ikke afvise: „Mig skyder Tyskerne ikke, thi de sigter for højt!“

Ingen kan modstaa den kække Dreng, Løjtnant Orla giver ham Depechen, og Hornblæseren løber af Sted under Hurraraab fra Soldaterne. Det viser sig nu, hvor farligt et Hverv, han har vovet sig ud paa. Efter at have løbet en Mil kommer han træt og udaset til en Kro. Han vil lige have et Glas Mælk og løber ned i Haven. Han hører nogen nærme sig, og forsigtigt kryber

han ind under en Hæk, medens han spændt følger den kommende Scene, som ikke var bestemt for hans Øre.

Spionen sælger Planen over de danskes Stilling til en tysk Kaptajn.

Spionen, der ikke er nogen anden end Løjtnant Orlas Broder, gaar frem til den store Eg og giver Signal. Den tyske Kaptajn kommer gaaende. Mødet er bestemt her, og Spionen skal have

Spionen sælger Planen over de danskes Stilling.

lumpne 1000 Mark for Planen. Kaptajnen forsøger at sætte Prisen néd, men Spionen trækker foragtelig paa Skuldrene og tager Papiret til sig. Kaptajnen maa op med Pengene, og han gaar bort med den erhvervede Plan. Christian havde forbitret hørt og set alt, og havde han haft en Revolver hos sig, havde han ikke kunnet beherske sig, men sendt det foragtelige Skadedyr en Kugle gennem Hovedet. Spionen tager nu sit forlorne Skæg af, og Christian ser til sin Forfærdelse, at det er Orlas Broder, Frants. „Naa, er det paa den Maade, at han vil tjene sit Fædreland! Nej, det er dog en Slyngelstreg!“ — Han kan ikke holde sig tilbage mere, men springer hen paa Bordet, hvor Spionen med Begærlighed sidder og tæller sine Judaspenge, og brøler: „Spion!“ Spionen bliver ubehagelig berørt ved Gensynet, men fatter sig hurtigt. — „Hvad er det for noget Vrøvl!“ — Jeg saå jo selv, De solgte os til Kanonføde!“ siger Christian. — „Passiar, det var ikke den rigtige, her skal du se den rigtige“. Christian griber den og ser, men det har han jo ingen Forstand paa. „Lige meget, det ser nu ikke godt ud at have med Tyskerne at gøre paa den Manner“. „Hvor skal du hen?“ spørger Spionen. Christian trækker Depechen op af Støvlen, stolt over at kunne vise, at han har faaet et saa vigtigt Hverv overdraget. „Lad mig se“, siger Spionen og griber efter Papiret. „Nej, hold op med den, den kan nemt blive snavset af saadanne Hænder, som trykker Tyskernes, men nu kan De faa Lov til at sige mig Vejen til Skansen ved Egaa, er

det den Vej?“ Han peger mod Syd. „Nej“, siger Spionen, der øjeblikkelig faar en djævelsk Tanke, „det er den Vej“. Han peger mod Nord. Den intet ondt anende Christian springer forbi ham, lige mod Tyskernes Lejr.

I Hvepsereiden.

Christan farer ind gennem Skoven; han nærmer sig en stor Kløft — han hører Stemmer — gaar nærmere — holdende sig fast til et Træ kigger han ned i Kløften og ser til sin Skræk en tysk Rekognoscerings-Afdeling. Han vil skyndsomst trække sig tilbage, men kommer uheldigvis til at træde en Jordklump løs. Den ruller lige ned i Hovedet paa Tyskerne, der i en Fart faar Hovederne opad og ser Hornblæseren, der i vild Flugt sætter af Sted. Til alt Held for Christian er Skrænten saa vaad og fedtet, at det tager et Stykke Tid for Tyskerne at komme op, saa han opnaar et lille Forspring.

Forfulgt og saaret.

Alt hvad Remmer og Tøj kan holde, løber han, men Tyskerne kommer stadig nærmere og nærmere — udmattet naar han til

Den jyske Dragon gør Front mod Fjenden.

Aaen, og det er næsten, som Forsynet stod ham bi — der ligger et Brædt over Aaen. Uden at betænke sig, om det tynde Brædt virkelig kan holde, løber han ud paa det og naar over paa den anden Side, men endnu er han ikke frelst. I en Fart smider han Brættet i Vandet lige i samme Øjeblik, som to af Forfølgerne naar ned til Aaen. De indser nu, at fange ham levende kan de ikke, hvorfor den ene af dem lægger an og skyder. Christian bliver ramt i Benet, men med sin sidste Kraft blæser han i sit Horn. — „Mon dog ingen skulde høre mig?“ Han bliver ikke skuffet. Fra Bakketoppen kommer tre danske Dragoner sprængende, og en af dem springer af Hesten og hjælper Christian op paa Hesten til en Kammerat. Det er i sidste Øjeblik. Nogle tyske Husarer er blevet tilkaldt ved Skuddet — kommer sprængende og sætter over Aaen,

og en rasende Forfølgelse tager sin Begyndelse. De to Forfølgere bliver slemt lange i Ansigterne, da de, ved Husarernes Ridt over Aaen, ser, at den ikke er dybere, men de vil bøde paa deres Frygt og løber nu i strakt Karriere over. Distancen bliver kortere mellem de Forfulgte og Forfølgerne. Hornblæseren er udmattet faldet tilbage, saa det forhindrer Ridtet i høj Grad for den Dragon, der har ham hos sig, men „Depechen og Drengen skal reddes“, siger den jydsk Dragon. „Rid i Forvejen, saa skal jeg tale lidt med Husarerne imedens“. — Han vender sin Hest mod de fremstormende Husarer, medens de to andre fortsætter Flugten — og nu begynder den berømte

jydsk Dragons Kamp mod de tyske Husarer (7 mod 1).

„Kom frem én ad Gangen!“ Enten forstaar de ham ikke, eller ogsaa vil de ikke. I Galop sprænger de løs paa ham, og han kæmper drabelig, indtil han bliver saaret i højre Haand. Han tager derpaa Tømmen i højre Haand, og med venstre Haand gør han den fjerde Husar ukampdygtig. — En af Fjenderne rider nu bag om et lille Hus, saaledes, at han kommer Dragonen i Ryggen, og med et Pistolskud sender han den Helt i Døden, som nok kunde have fortjent en smukkere Død end at blive snigskudt. Men Dragonen opnaaede, hvad han vilde, han frelste ikke alene Hornblæserens Liv, men mange danske Soldaters.

Skansen ved Egaa.

De to Dragoner har bragt Hornblæseren til Maalet og er vendt tilbage til deres døde Kammerat.

Depechen vækker stor Bestyrtelse i Skansen, og der bliver straks gjort klar til at modtage Tyskerne. Det viser sig at være i sidste Øjeblik.

En forbitret Kamp

tager sin Begyndelse. Det lader til, at Tyskerne skal faa Over-

Hornblæserens Triumf.

magten, idet de trænger helt over Skanseklædningen, men nu kommer Løjtnant Orla til med sin lille Skare, og Tyskerne er snart drevne tilbage. Hornblæseren er, trods sit Saar i Benet, klatret op paa Toppen af Skansen ved Fanen, og med sin Trompet holder han Danskerne i Aande.

Og det er da med en vis Berettigelse, at Jens Daglykke løfter ham op paa sit Gevær, medens Christian blæser: „Dansken har Sejer vunden“, under Kammeraternes Jubel. Men nu kan han ikke mere, og bevidstløs bliver han af Jens Daglykke bragt til Lazaretten. Her møder han for første Gang i Felten sin Søster, som grædende kaster sig ned ved Baaren. Saaret er imidlertid ikke farligt. Saa det nærmest er Strabadserne, der har taget Pippet fra Drengen. Den lille Scene bliver her forstyrret ved, at en Soldat kommer ind med Spionen, som han melder er fangen lige uden for Voldene. Spionen benægter, men han har knapt aabnet sin Mund, før Hornblæseren, der er kommen til sig selv igen, rejser

Spionen afsløres.

sig op og raaber: „Det er en Spion! Det var ham, der forraadte mig ind i de tyske Forposter; tag Skæget af ham!“

Løjtnant Orla river Skæget af ham. „Du, min Broder, at Du kunde begaa den lave Handling, skam Dig!“ — Al broderlig Følelse havde forladt ham. — „Jeg skammer mig over Dig som en Hund. Før ham bort og bind ham“. Det var et haardt Slag for den unge, tapre Løjtnant, og det er kun med stor Anstrenge, at det lykkes ham at holde Taarerne tilbage.

I Laden.

En søvngig Fangevogter.

Jens Daglykke fører ham ind i Laden og smider ham haanligt hen paa Halmen. Jens er en god Soldat og en brav Kammerat, men han har en slem Fejl, og det er, at han kigger i Flasken lidt for ofte. Han rækker drillende Flasken til Fangen,

der begærlig rækker efter den, men Jens tager sig en ordentlig Slurk. Da han mærker, at Spionen lader sig drille, gentager han Forsøget saa mange Gange, at han tilsidst nikkende sætter sig til rette for at faa en lille Skraber.

Et Sorgens Budskab.

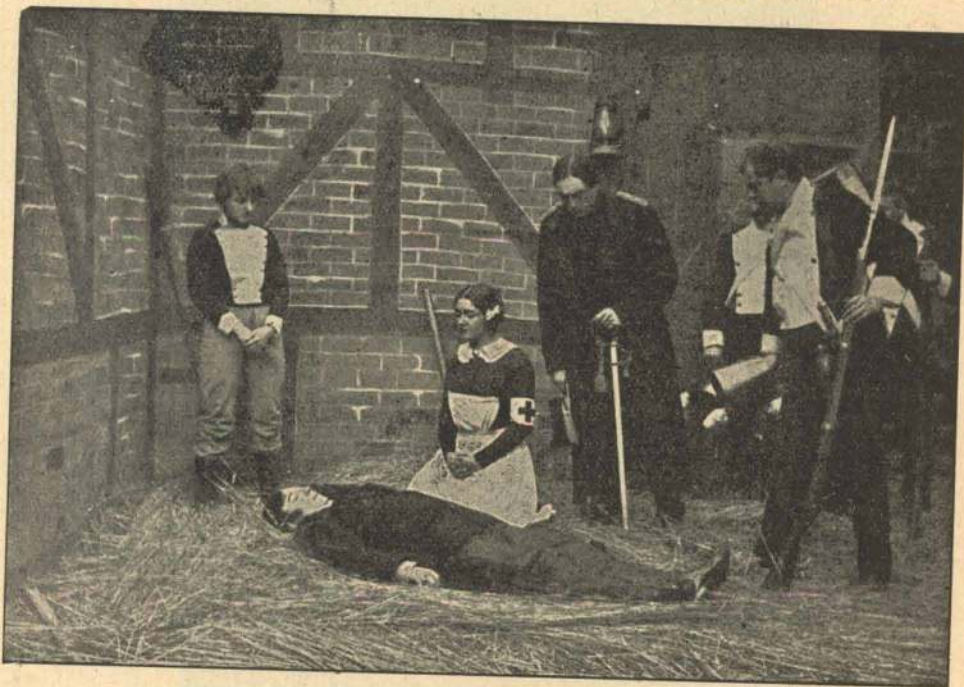
Vi bliver nu ført tilbage til den hyggelige Nyboderstue, hvor Madam Kruse gaar og pusler omkring, tænkende paa sine Kære derude. En Soldat kommer ind og giver Madam Kruse et Brev. Brevet lyder saaledes:

„Baadsmænd Kruse er falden i Slaget ved Eckernførde.
Generalkommandoen“.

Det var et haardt Slag for den stakkels Kone, og hun falder hulkende sammen med sin Mands Billede til sine Læber.

Spionens Død.

Vi træffer nu Jens Daglykke i en blid Søvn. Spionen vil benytte Lejligheden, forsigtig rejser han sig og lister hen til Jens' Gevær, og ved Hjælp af Bajonetten skærer han sine Baand over.

Spionens Død.

Befrielsens Glæde lyser ud af hans Ansigt, men den bliver brat afbrudt af „Den lille Hornblæser"s Ankomst med Mad til sin Kammerat, Jens. Spionen vil dog ikke opgive — nu eller ikke? „Flyt Dig, Dreng!“ — „Nej!“ raaber Christian. — „Flyt Dig,

siger jeg“. — „Nej!“ raaber Christian igen. Spionen griber en Skovl, løfter den til Slag, men Christian har — hurtig i Vendingen, som han er — trukket en Revolver frem, og med sikkert Skud gør han Ende paa den elendige Skurks Løbebane. Forfærdet farer Jens Daglykke op. „Hvad er dette her?“ „Du Sove-tryne, Du er en køn Fangevogter“. I en Fart faar Jens kaldt paa Sygeplejersken, som kommer i Følge med Løjtnanten. „Hvad er dette her?“ spørger Løjtnanten, men der behøves ingen Forklaring. Marie bøjer sig ned, føler hans Puls. „Nej, han er død“.

Alle blotter Hovederne. Denne Gang græder Løjtnant Orla ikke. Broderen var jo ikke mere for ham, og det er bedst, som det nu er.

Hermed slutter denne Episode. Mens Hornblæseren, Løjtnant Orla og Marie farer rundt fra Sted til Sted, fra Kamp til Kamp, fra Sejr til Sejr, fører vi nu Publikum 3 Maaneder frem i Tiden.

Troppernes Hjemkomst.

I Nyboderhjemmet.

Madam Kruse gaar som sædvanlig og pusler derhjemme, men hvor har hun dog forandret sig, den gamle Kone. Tabet af hendes kære Mand kan hun i Øjeblikket glemme ved Tanken om de kære Børns Hjemkomst — men hvornaar de kommer, kunde hun ikke faa at vide, saa vilde hun hellere vente herhjemme, til de kom, i Stedet for at blive skubbet og trykket af de mange Mennesker, som var oppe paa Strøget for at modtage Soldaterne. Hun har sat sig ved sin gamle Plads ved Rokken, men idag vil hun ikke spinde, for idag er det jo Festdag, og naar hun spinder, saa kommer Tankerne frem om Manden. Saa græder hun, og det kan hun ikke taale. Nej, idag vil hun læse lidt i Testamentet. Døren gaar op, og Christian, pyntet med Blomsterkrans og Grønt, lister sig lidt frem i Stuen, saa kan han ikke holde sig mere: „Mo'r!“ — og den Gamle trykker sin kære Dreng til sig, ham beholdt hun dog. Nu følger Overraskelserne Slag i Slag. „Nu kommer Marie“, siger Christian, og Marie falder Moderen om Halsen. „Der er Løjtnant Orla“, og pyntet med Kranse og Grønt træder den kække Løjtnant ind og beder nu om at faa den største Pris, og han og Marie er lykkelige.

Fotorama

præsenterer 6 sensationer, bl. a.

DEN LILLE HORNBLÆSER

Titelrollen spilles af skuespillerinden, fru *Christel Holck*

FOTORAMA

viser 6 sensationer fra det århusianske Hollywood 1905–1909. – Filmene er optaget dels af fotograf *Ths. Hermansen*, dels af det af ham stiftede selskab »Fotorama«, der sammen med Ole Olsens »Nordisk Films-Kompagni« udgjorde centrene for den danske gren af den nye kunstfilmindustri. Fotoramas historie som filmselskab blev kort, men Hermansen blev en rig mand, en tid en af Århus' største ejendomsbesiddere. Han døde i 1930.

Programmet

er alsidigt sammensat og skal søge at vise de fleste af de muligheder, filmen den gang bød på.

1. Et kongebesøg.

Vi starter straks med at dokumentere, at man på et tidligt tidspunkt var helt klar over filmens værdi i reportagens tjeneste. Ved indvielsen af Århus Katedralskoles nye bygning (mod Kystvejen) i 1906 aflagde kong Frederik VIII byen et besøg. »Dannebrog« står havnen ind, kongen hilser på de fremmødte honoratiories, og dagen slutter med et besøg på det i 1904 indviede alderdomshjem på Kirkegårdsvej, hvor vi blandt andet også træffer Peter Sabroe.

2. Med sporvogn i Århus.

I film nr. 2 præsenterer vi en virkelig byhistorisk lækkerbidsk: *Ths. Hermansen* gennemkører med sit kamera på en sporvogns forperron i 1904 strækningen fra Søndergade til et stykke hen i Guldsmedgade. Byens eneste sporvejslinie var netop åbnet; den gik fra Dalgas Avenue til Trøjborgvej.

3. Hans Broges begravelse.

Den sidste film i denne gruppe er en række glimt fra købmand Hans Broges begravelse i 1908. Vi ser forskellige detaljer fra begravelsen og rækken af byens fremtrædende mænd, der deltog i denne.

4. Holger Danske.

Fra reportagen vender vi os med dramaet »Holger Danske« til handlingsfilmen. Denne film er ret enkel og viser os blot Holger, der redder en jomfru i nød. De kendte detaljer fra hans placering i Kronborgs kassematter er alle med – men virker nok mere komiske end nationalt opstemmende.

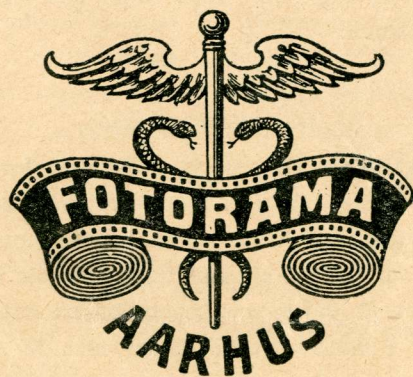
5. Den lille hornblæser.

De sønderjyske krige spillede en betydelig rolle for emnevalgene i filmens barndom. »Den lille hornblæser« er indspillet i flere variationer. Her ser vi den med Århus teaters primadonna Christel Holck i titelrollen og som helten, løjtnant Orla, selveste Frede Skaarup, Scalas senere direktør, daværende biografleder i Århus og Hermansens medarbejder. Filmen er i brudstykker; men det anes lige, at den foruden de nationale træk rummer en spændende spionhistorie med Orlas broder, den forsmåede bejler, som skurken.

I gamle dages historiske film var den såkaldte anakronisme, en tidsmæssigt forkert anbragt detalje, ikke noget ukendt fænomen. Her træffer vi den i det røde kors på ærmet af Christian hornblæsers søsters sygeplejedragt: filmen behandler krigen 1848–50 – Røde kors er oprettet 1863!

6. I bondefangerklør.

Sidste nummer på programmet er en forbrøderfilm »I bondefangerklør«. Den adskiller sig fra de andre ved at være optaget i København i et miljø, som den nye kunststart havde en mærkværdig forkærlighed for. Vi ser som den naive bondemand Gunnar Helsengreen, som lokkeduen den yndige Marie Niedermann og som alfons og bondefanger ingen ringere end Carl Alstrup. Filmen er utvivlsomt en alvorligt ment advarsel – det kan nok være nødvendigt at påpege dette, når der nu blændes op.

Den lille Hornblæser (Fotorama)

(1909)

I: Schmiedler-Sørensen

Foto: Alfred Lind.
Manus: efter H. A. Holstedt Digte
Redsk: Christel Holck og Friede Schaarup.

Findes i
vort kopi

En Dreng hører om krigen og melder sig som hornblæser og får lov af familien. To brødre, Orla og Frans er begge forelskede i hornblæseren, Christians, søster Maria. Orla er løjtnant og Frans bliver lempet ud af huset efter at have gjort tilnærmelser til Maria. Han fortæller, at han vil drage i felten. Faderen deltager som Baadsmand og Maria melder sig som sygeplejerske. Familien skilles i Slesvig.

Christian skal besøge en depeche og under den farefulde færd afslører han Frans, der ~~xxxxxxx~~ netop har solgt tyskerne nogle oplysninger. Frans får lokket Christian i en fælde, men denne undslipper skarpt forfulgt af fjenden. Han redder sig over en å, men såres af et skud i benet. Med sit horn tilkalder han tre danske dragoner, som redder ham. Den ene dragon holder fjenden tilbage (7 mod 1) og depechen når frem og skanserne holdes, selv om tyskerne presser hårdt.

Hornblæseren bliver plejet af sin søster og i mellemtiden er spionen blevet fanget. Christian afslører han identitet ved at bede Orla tage spionens skæg af, og Orla skuffes dybt over broderen og lader ham fængsle.

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

Findes i
vort kopi

Der kommer meddelelse til hjemmet i Nyhavn om at faderen er faldet. Fangen er blevet anbragt i en lade men vogteren faldet i søvn efter at have drukket og spionen er ved at undslippe, da Christian træder ind og når at skyde ham. Da de andre kommer til er han død.

Tre måneder senere. Orla, Maria og Christian vender hjem til deres mor og ~~xxxx~~ kommende svigermor Fru Kruse og Orla og Maria får hinanden.

P.M.